

the explorer

www.theexplorer.bg

БЪЛГАРИЯ

БРОЙ 2. ГОДИНА IV. 2011

12 часа в ХОТЕЛ от БОКЛУК

// GREEN EXPLORER

Сий Шепърд ангелът пазител на КИТОВЕ

// NAVIGATOR

Пол Уотсън

КАПИТАН ПЛАНЕТА

// NAVIGATOR

7-те стълба на Йордания

// CULT EXPLORER

Не се плъзгай по повърхността...

...тръгни на лов за приключения!

the explorer

Потопи се в тайнствените дълбини на океана или стани част от космическо пътешествие!
Екстремни преживявания, смайващи открития и невероятни истории – всичко това в новия Explorer!

С уводна статия от д-р Томаш Елтер, зам. главен редактор на Explorer.
Списание то излиза на всеки два месеца.
www.theexplorer.bg

ТАЙВАН. МОДЕРНАТА ИМПЕРИЯ НА ДРЕВНИТЕ ДРАКОНИ УСЕЩАНЕ ЗА ВУЛКАН СИНАНИЦА

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

The Explorer представя:

ЕКО ВОЙНА

Пиратите от Сий Шепърд и спасяването на китовете

ВСЕ ПО-ТЕЖКАТА БИТКА, КОЯТО ГОТОВИТЕ НА ВСИЧКО ВОИНИ НА НЕПТУН И „ПРИРОДОИЗСЛЕДОВАТЕЛИТЕ“ КИТОУБИЙЦИ ВОДЯТ В ЗАЩИТЕНИТЕ ТЕРИТОРИИ НА АНТАРКТИЧЕСКИЯ ОКЕАН, ВЪРВИ КЪМ ОБРАТ. THE EXPLORER ВИ ПРЕДЛАГА ДА НАДНИКНЕТЕ ЗАД ЛЕДЕНИТЕ КУЛИСИ НА АНТАРКТИЧЕСКАТА ВОЙНА СЪС СТАТИЯТА НА Д-Р ТОМАШ ЕЛТЕР, НАПИСАНА ВЪЗ ОСНОВА НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ПЪРВА РЪКА.

СНИМКИ: SEA SHEPHERD CONSERVATION SOCIETY, АДАМ ЛАУ, БАРБАРА ВЕЙГА, ШАНТАЛ ХЕНДЕРСЪН, ЕРИК ЧЕНГ, ГЛЕН ЛОКИЧ, ДЖОАН МАКАРТЪР, СТИВЪН РОУСТ, PROFIMEDIA/
ТЕКСТ: КЕЙТ ДЕЙВИСЪН

ОПЕРАЦИЯ „ЛЕВИТАН“ В ДЕЙСТВИЕ.
12.02.2007 Г., ЗАЩИТЕНА ТЕРИТОРИЯ КРАЙ
АНТАРКТИДА. ДВА КОРАБА НА „СИЙ ШЕПЪРД“
ОБГРАЖДАТ КИТОЛОВНИЯ КОРАБ „КАЙКО МАРУ“ И
ГО ПРИНУЖДАВАТ ДА СПРЕ.

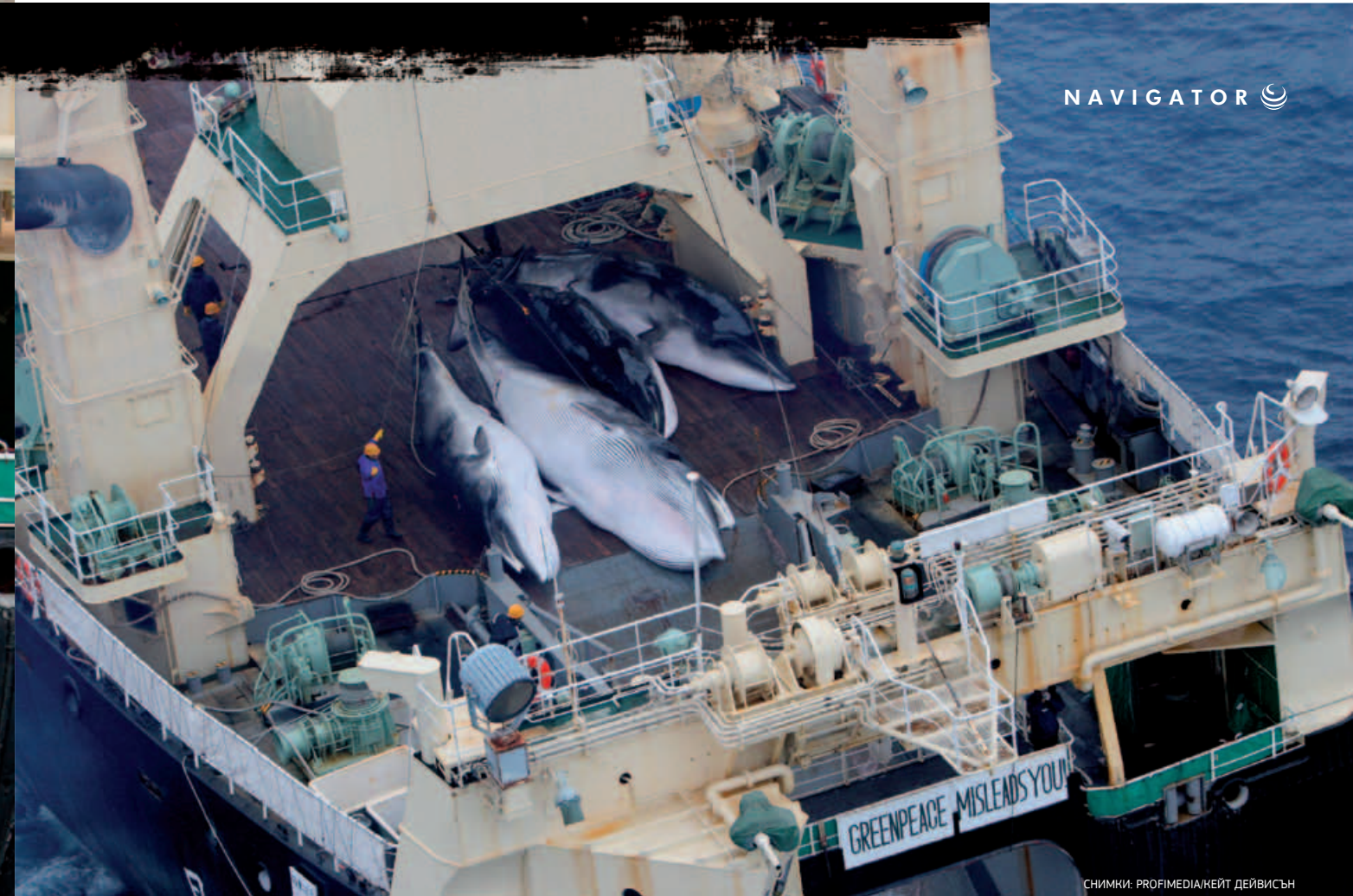
**УОТСЪН И ХЪНТЪР
СЕ ОПИТВАТ ДА
ПРЕДОТВРАТЯТ
УБИВАНЕТО НА
КАШАЛОТ, ИЗЛАГАЙКИ
СОБСТВЕНИЯ СИ
ЖИВОТ НА ОПАСНОСТ.
СЪС СВОЯТА ЛЕКА
И НЕСТАБИЛНА
МОТОРНИЦА ТЕ
ЗАСТАВАТ НА
ПЪТЯ НА КОРАБ НА
РУСКА КИТОЛОВНА
ФЛОТИЛИЯ.**

Пол Франклин Уотсън е роден на 2.12.1950 г. в Торонто. Морската си кариера започва през 1967 г. като огняр на канадския параход „Принцеса Маргьорит“. През следващите две години работи към Канадската брегова охрана, като част от екипажа на метеорологичния кораб „Ванкувър“. От 1969 г. пътува основно между Африка и Азия с норвежкия търговски кораб „Барнис“. Обиколил е Световния океан и познава всички капризи на морето. Преживял е опустошителните тайфуни на Южнокитайско море, ледените бури на Атлантическия океан и войната в Персийския залив. Пол Уотсън е един от осемте основатели на природозащитната организация Грийнпийс. През октомври 1969 г. участва в организацията на протестна кампания срещу планираните ядрени опити на о. Амчитка, близо до американско-канадската граница. През 1971 г. е на борда на „Грийнпийс I“, който под командването на кап. Джон Кормак навлиза в затворената заради ядрени опити акватория

около о. Амчитка. Акцията е спонсорирана от противоядрената организация Don't Make a Wave. Като член на екипажа на „Грийнпийс II“ (бивш противоминен кораб на канадската военна флота) Уотсън системно патрулира около острова. Оказаният натиск принуждава Американската агенция по атомна енергия окончателно да прекрати експерименталните взривове. През 1972 г. Уотсън поема командването на друг кораб на Грийнпийс – „Астрал“. С кораба си той възпрепятства отплуването на френския самолетносач „Жана д'Арк“ от пристанището на Ванкувър, като по този начин протестира срещу ядрените опити, които Франция извършва на атола Мурoa. През 1974 г. Пол Уотсън, Робърт Хънтър и д-р Пол Спонг заедно с други природозащитници организират първата международна протестна акция срещу лова на китове. По-нататъшната кариера на Уотсън е силно повлияна от едно драматично събитие през юни 1975 г.

СЛЕД КАТО ВИЖДА ОТЧАЯНИЕТО
В ОЧИТЕ НА СМЪРТНОРАЩЕН
КАШАЛОТ, ПОЛ УОТСЪН СТАВА НАЙ-
САМООТВЕРЖЕНИЯТ ЗАЩИТНИК НА
КИТОВЕТЕ

СНИМКИ: PROFIMEDIA/КЕЙТ ДЕЙВИСЪН

Грийнпийс уморените защитници на китовете

ХАРПУНИТЕ С РАЗРИВНИ ВЪРХОВЕ ПРИЧИНЯВАТ НЕТЪРПИМА БОЛКА. ЛЕДЕНИЯТ АНТАРКТИЧЕСКИ ВЯТЪР РАЗНАСЯ НАДАЛЕЧ ПРЕДСМЪРТНИТЕ СТОНОВЕ НА ПРОСТРЕЛЯНИТЕ КИТОВЕ.

ЯПОНСКИ КИТОЛОВЕН КОРАБ ЛОВУВА В АНТАРКТИЧЕСКИЯ ОКЕАН. СВИДЕТЕЛ НА ИЗБИВАНЕТО НА КИТОВЕ Е КОРАБ НА ГРИЙНПИЙС. НА СНИМКАТА: КИТОВЕТЕ СЕ ТОВАРЯТ НА КОРАБА „НИШИН МАНУ“, КЪДЕТО СЕ ОБРАБОТВАТ.

Известно е, че въпреки забраната за лов на китове от 1986 г. Япония, Норвегия и Исландия самоуверено продължават лова на застрашени китоподобни с търговски цели. Натискът от страна на световната общественост е безрезултатен и не успява да прекрати безсмисленото избиване на китове. Унищожението на китоподобните засега може да бъде спряно само от (понякога силови) акции срещу кръговете, замесени в този вид лов. Организацията Грийнпийс, известна някога с дръзките си природозащитни акции, се отказа от борбата срещу лова на китове в Антарктида. Днес действията им се ограничават само до заснемането на незаконния лов в защитените територии на Антарктическия океан. Нарушителите

усещат промяната в отношението и напълно спокойно изстрелват един след друг харпуните с разривни върхове върху беззащитните животни – под носа на активистите на Грийнпийс. Колко е отслабнало влиянието на природозащитните акции на Грийнпийс сочи подигравателният надпис, окачен на японски китоловен кораб: „Грийнпийс ви подвежда!“ Капитан Пол Уотсън, бивш ръководител на Грийнпийс, впоследствие напуснал организацията, и неговата група „Сий Шепърд“ (Морски пастир) не се задоволяват със снимки на Антарктическия океан, а водят истинска битка за реалното спиране на лова на китове. За резултатите от тази битка можете да прочете на следващите страници. ■

ДОРИ МАСИВНИТЕ ВОДНИ СТРУИ НЕ
МОГАТ ДА ПРОГОНЯТ КОРАБА НА
„СНЙ ШЕПЪРД“.

12 часа в хотел от боклук

ТЕКСТ: ИВАЙЛО ХАРАЛАМШЕВ

СНИМКИ: ДЖАНЛУКА БАТИСТА

active
adventure

за усещане Вулкан

НАЙ-КРАСИВИТЕ
ВУЛКАНИ НА СВЕТА III/2.

КАКВО НИ ИДВА НАУМ, КОГАТО ЧУЕМ ИТАЛИЯ? КОЛИЗЕУМЪТ, ВКУСНАТА ПИЦА ИЛИ МОЖЕ БИ ЕДНО ЧЕРВЕНО ФЕРАРИ. ДОРИ НЕ ПОДОЗИРАМЕ, ЧЕ НА ЕДНА РЪКА РАЗСТОЯНИЕ ОТ ИЗВЕСТНИТЕ ИТАЛИАНСКИ КУРОРТИ СЕ НАМИРАТ НЯКОЛКО ШЕДЪОВЪРА НА ПРИРОДАТА. EXPLORER И Д-Р ЛЕВЕНТЕ ВАРХЕИ ВИ КАНЯТ НА НЕОБИКНОВЕНО ПЪТЕШЕСТВИЕ В ЕДИН НЕПОЗНАТ СВЯТ.

ДА ПРЕКАРАШ НОЩТА В КРАТЕРА НА ВУЛКАН Е ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ПРЕЖИВЯВАНЕ. ОСОБЕНО АКО ИМА И БАСЕЙН НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ; ЗАЩОТО ТЪКМО ТОВА ПРЕДЛАГА КЪМПИНГЪТ ПРИ ВУЛКАНА СОЛФАТАРА КРАЙ ГРАД ПОЦУОЛИ. ДОМАКИНИТЕ СА СИ ВСЕ СЪЩИТЕ, НО ПРИРОДАТА ВИНАГИ Е РАЗЛИЧНА. ЕТО ЗАЩО ВСЯКА ГОДИНА ОТНОВО И ОТНОВО ПОСЕЩАВАМ ВУЛКАНИТЕ НА ЮЖНА ИТАЛИЯ.

7-те стълба на Йордания

ПЪТУВАЙКИ ПРЕЗ СТРАНИТЕ ОТ БЛИЗКИЯ ИЗТОК, ЧАСОВЕ НАРЕД ГЛЕДКАТА ПРЕД ОЧИТЕ ТИ Е ЕДНА И СЪЩА - ДВИЖЕЩИ СЕ ПЯСЪЦИ ОТ ЕДНАТА СТРАНА И БЕЗЦВЕТНИ, КАМЕНИСТИ ПЛАНИНИ ОТ ДРУГАТА. ОПИТВАШ СЕ ДА ЗАГОВОРИШ ШОФЬОРА, НО НЕ СЛЕД ДЪЛГО РАЗБИРАШ, ЧЕ СИ СЪВСЕМ САМ. ПО ПЪТЯ МЕЖДУ ДАМАСК И АКАБА СПОКОЙНО МОЖЕШ ДА ПОДРЕМНЕШ ИЛИ ДА ПОЧЕТЕШ МЕМОАРИТЕ НА ЛОРЪНС АРАБСКИ, А КОГАТО ВДИГНЕШ ПОГЛЕД, ВИЖДАШ ВСЕ СЪЩОТО. В ПУСТИНЯТА ВРЕМЕТО Е СПРЯЛО.

ТЕКСТ И СНИМКИ:
ДЖОРДЖ Д. СОМО

– Исак, кога ще стигнем?
– Yes, yes...
– Исак, още колко километра ни остават?
– No, no...

Модерната империя На древните ДРАКОНИ

ЧУДЕХ СЕ КАК ДА НАРЕКА „ГРАДСКАТА ГЛАВА” ОТ СВОЕТО ПЪТУВАНЕ ДО ТАЙВАН. ТАЗИ ФАНТАСТИЧНА СТРАНА, БОГАТА НА ПРИРОДНИ И КУЛТУРНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ, КРИЕ МНОГО ТАЙНИ ОТ ЖАДНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИЯ ПЪТНИК. ОСВЕН ДРЕВНИ МЕСТНИ ЖИТЕЛИ, МНОГОХИЛЯДНИ ВЪРХОВЕ, ТАОИСТКИ И БУДИСТКИ ХРАМОВЕ И ПЪРВИТЕ УЧЕНИЦИ НА КОНФУЦИЙ, В ЦВЕТНИЯ КАЛЕЙДОСКОП НА ТАЙВАН МОЖЕМ ДА ВИДИМ МЕТРОПОЛИСИ, ПЪЛНИ С НЕБОСТЪРГАЧИ, ВЛАКОВЕ, РАЗВИВАЩИ ШЕМЕТНА СКОРОСТ, БАБИ С МАСКИ НА УСТАТА И КЪРМАЧЕТА, ВОЗЕЩИ СЕ НА СКУТЕР. НАРЕД С ДРЕВНИТЕ ТРАДИЦИИ И ТОВА Е ЧАСТ ОТ ГРАДСКОТО ЕЖЕДНЕВИЕ НА ТАЙВАН.

ТЕКСТ И СНИМКИ:
Д-Р ЖОЛТ ПАЛКО

К Ранна утрин. В стаята ми на двадесетия етаж звъни телефонът. Младежки глас със симпатичен акцент деликатно ме буди от дълбокия сън. Докато се приготвям, забелязвам вестника, който съм забравил на масичката. На снимката на първа страница възрастна жена в традиционна носия се качва в свръхзвуков влак, понесла старите си куфари и мобилен телефон със снимка на внука си. Контрастът е толкова силен, че сядам и започвам да изучавам снимката. Наред със старите куфари в ръката на жената забелязвам смачкано пакетче чай, а на китката ѝ – чисто нова и безумно скъпа камера. Решавам, че е подарък от децата ѝ. Когато излизам на улицата обаче, попадам сред група възрастни местни туристи, които, вървейки към пълния автобус, с радост разглеждат току-що закупените маркови фотоапарати. Изваждат ценните придобивки от найлоновите пликчета толкова естествено, сякаш са пресни хлебчета. Без да се замислят, изхвърлят в кофата за боклук упътването за употреба и усмихнати бързат към гласовития екскурзовод. Дочувам тихо писукане – повечето туристи пъхом са настроили апаратите си и са готови за разходката из града. Няма нужда от упътване за употреба, очевидно отдавна са свикнали с настройването на любителски уреди. Автобусът потегля, а пред мен изведнъж се открива гледка към шумния метрополис Тайпе. Сутрин той е превзет от жълти таксита и ревящи мотори. Бързо проверявам фотоапарата си, сменям обектива и се гмурвам в главозамайващата моторна джунгла. В Тайпе се намира вторият по височина небостъргач в света.

Синанища

Никоя планина не е
като Пирин

ТЕКСТ И СНИМКИ:
СЕРГЕЙ ГЕРДЖИКОВ

ПРИ ЗАЛЕЗ МРАМОРНИТЕ ГРАМАДИ ПЛАВНО СЕ ОБАГРЯТ В
ОРАНЖЕВО. СЪС СЛИЗАНЕТО НА СЛЪНЦЕТО КЪМ ДАЛЕЧНИТЕ
БИЛА НА ЗАПАД ОРАНЖЕВАТА СВЕТЛИНА СЕ ДВИЖИ ВСЕ ПО-
БЪРЗО НАГОРЕ И НАКРАЯ ЗА ДОВИЖДАНЕ ПОГАЛВА
САМИЯ ВРЪХ.

100 години от рождението на легендарния изследовател Жак-Ив Кусто

ТЕКСТ: Д-Р ТОМАШ ЕЛТЕР
СНИМКИ: АРХИВ

Жак-Ив Кусто е роден на 11.06.1910 г. в Сен Андре дьо Кубзак, Франция. През 1930 г. постъпва в армията, където завършва Военноморската академия. Най-напред служи на военния кораб „Кондорсе“. 1936 г. е решаваща за кариерата на Кусто. През тази година той се разминава на косъм със смъртта при тежка автомобилна катастрофа, но също така се запознава с Филип Телие, с когото го свързва приятелство за цял живот. С очилата за плуване, заети от Телие, Кусто за първи път разглежда подводния свят и завинаги остава в плен на синьото царство. През свободното си време Кусто заедно с Телие и Фредерик Дюма се гмурка със затаен дъх. Сериозно го занимава мисълта за разработването на дихателен апарат, който да позволи по-дълъг престой под водата. Тогавашните водолази със своята тежка екипировка се движат тромаво по морското дъно. „Тежководолазите“ получават въздух от повърхността; кислородният маркуч е като юзда, която ограничава движенията им. Кусто иска да плува свободно като риба, за да може по-добре да опознае царството на Нептун. През 1943 съвместно с Емил Ганян създават „Акваланг“ – първия в света напълно самостоятелен дихателен апарат. „Акваланг“ е пълен със сгъстен въздух и не само прави водолаза напълно независим от повърхността, но и понижава налягането. Дихателният апарат на Кусто-Ганян отваря нова, революционна

глава в историята на океанологията и водолазното дело. Опитите на двамата лейтенанти скоро привличат вниманието на военноморските сили. През 1945 г. в Тулон с помощта на военните е създадена Групата за морски изследвания, чийто ръководител става Кусто. По онова време дълбините на океана все още са непознати за човечеството. Първите, проникнали в „синия свят“, са изложени на безброй неизвестни опасности. Чрез редица пробни гмуркания Кусто и неговите сътрудници се опитват да определят границите под вода. През 1949 г. Кусто напуска флота, където е достигнал до звание капитан на корвета. От този момент цялата му енергия е насочена към изучаването на „света на тишината“. През 1950 г. с помощта на богатия английски меценат Томас Л. Гинес Кусто се сдобива със стар минен заградител на Американския военноморски флот. Бившият военен кораб, превърнат в плаваща океанографска лаборатория, става легендарен под името „Калипсо“. Интересите на Кусто се простират в почти всички области на морските изследвания, от океанография, морска вулканология и морска биология до водолазна физиология и подводна археология. Той не е учен специалист в тесния смисъл на думата. Човек с набито око и големи познания в областта на океанологията, Кусто по-скоро

напомня ренесансова личност. Първите си изследвания провежда в Средиземно море и около Азорските острови и Кабо Верде. Става известен благодарение на филма, заснет по време на първата му експедиция в Червено море през 1951 г. В поредица от експерименти – през 1961 г. в Средиземно море и през 1963 г. в Червено море – търси отговори на редица въпроси, свързани с физиологията на човека при дълъг престой под вода. През следващите години обикаля почти всички части на Световния океан. Капитанът и неговият екип са първите хора, потопили се в ледените арктически води. През 1976 г. Кусто изважда от 90 м дълбочина останките на „Британик“; този луксозен параход, по-голям дори от „Титаник“, е потънал през Първата световна война. През 1980 г. изучава подводния свят на Големите езера и на река Свети Лаврентий в Канада. През 1985 г., на 75-годишна възраст, потегля на последната си околосветска експедиция, продължила 5 години. През 1991 г. по време на екологично изследователско пътуване плава по цялото поречие на река Дунав. Допълнение към богатата биография на капитана са над 100 филма и множество книги. Сред безсмъртните му творби са „Светът на тишината“ и носителят на „Оскар“ „Свят без слънце“. Кусто, наричан „най-популярния французин“, има неизмерим принос в изследването и опознаването на океана. На 25.06.1997 г. капитанът завинаги се преселва в света на тишината... ■

ОТКРИЙ СВЕТА НА
ПЪТЕШЕСТВИЯТА И
ПРИКЛЮЧЕНИЯТА

Библио.бг - платформа за електронни книги и списания

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

